

[Landbrugsministeren.]

øger Landbrugets Indtægter, og naar man er naaet saa langt, som man kan ad den Vej, skal man gaa til Gældsrensning. Herom vil jeg gerne sige, at det, det gælder om, er naturligvis, at man gør sig klart, hvor højt man kan komme med Landbrugets Indtægter, og først naar man er naaet dertil, kan man gennemføre den Gældsrensning, som alle i Virkeligheden erkender er nødvendig af Hensyn ikke alene til Landbruget, men til hele Samfundet, men hvad angaar Gennemførelse af Foranstaltninger med Hensyn til en yderligere Forøgelse af Landbrugets Indtægter, tror jeg, Landbruget maa indrette sig paa, at vi ikke naar væsentligt højere i den kommende Tid, end vi er i Øjeblikket. Jeg er bange for, at Forholdene er saaledes, at vi, hvad angaar Salg af Varer til Udlandet, maa regne med de Indtægter, Landbruget nu har. Vanskelighederne er saa store baade prismæssigt og afsætningsmæssigt, at det sikkert ikke kan nytte noget, at vi er alt for optimistiske.

Hvad dernæst angaar Forbedring af Landbrugets Indtægter ved det indenlandske Salg, tror jeg ikke paa, det er muligt at naa højere, end vi er i Øjeblikket. Naar Forholdet er det, at dansk Landbrugsproduktion for de ca. $\frac{4}{5}$'s Vedkommende eksporteres, er det indlysende, at man ikke kan hæve Priserne paa det indenlandske Marked saa meget, at det faar saa forfærdelig stor Betydning for den samlede Indkomst. Og det, der er gennemført med Hensyn til Prishævning paa det indenlandske Marked, er heller ikke ringe. Man har f. Eks. nævnt Kornordningen. Den Kornordning, vi har i Øjeblikket, udløber den 1. September, og der ligger i Landstinget Forslag om Forlængelse af dens Gyldighed til 1. Januar, da Loven om Svineordningen udløber. Man er fra alle Sider, ikke mindst inden for Landbruget, enig om, at de to Ting hører sammen, og man kan altsaa, hvis man vil inden for de to Partier, faa gennemført denne Forlængelse og bibeholde den nuværende Kornpris indtil 1. Januar 1935.

Man maa inden for det store Landbrug, som har Fordel af en høj Kornpris, gøre sig klart, at det er umuligt at bringe den højere op, uden at Husmændene øjeblikkelig vil rejse Krav om en helt anden Svineordning, hvorved de faar flere Svinekort. Jeg tror ogsaa, det er meget farligt at gaa højere op med Kornprisen, da det er umuligt herved at hæve Priserne paa de Produkter, som er Landbrugets Salgsvarer, og det meget let kan gaa saaledes, at man favoriserer en enkelt

Produktionsgren paa de andre Produktionsgrenes Bekostning. Jeg vil ogsaa sige, at det er af ikke ringe Værdi for Landbruget og for dem, der er interesseret deri, hvad der er opnaaet for disse Mennesker ved Kornordningen. Det er jo saaledes, at den Ordning, der blev gennemført i den Tid, hvor Priserne var allerlavest, i Virkeligheden har hævet Priserne med omkring 50 pCt.

Med Hensyn til Smørordningen vil jeg gerne sige, at jeg hører ingenlunde til dem, der har været særlig begejstret for at gaa ind i en Smørordning herhjemme, idet jeg tror, det er meget vanskeligt navnlig med Hensyn til en Vare som Smør at opnaa et stort Forbrug, da det jo alligevel er en Vare, som det er meget vanskeligt for den almindelige Befolkning at købe paa Grund af dens Pris. Men Smørordningen betyder dog, hvis den Smørnotering, vi har, fortsættes i den Tid, hvori Ordningen varer, at Landbrugets Indtægter herved ved Salg til Folk, som ikke er Landbrugere, er steget ca. 15 Mill. Kr. aarlig. Vi maa regne med, at Forbruget er gaaet lidt ned i den Tid, vi har haft Ordningen. Man kan nu engang ikke hæve Prisen betydeligt og samtidig bevare det samme Forbrug. Vi kan fastsætte en Pris, men vi kan ikke tvinge den Del af Befolkningen, der ikke har Raad til at betale den, til at købe den. Derfor tror jeg, det er meget betænkeligt at gaa videre med Hensyn til at hæve Prisen paa Smør. Det kan meget vel gaa saaledes, at Landbruget taber Penge derved i Stedet for at faa Fortjeneste derved. Vil man øge Forbruget af Smør her i Landet, og mener man, det er til Fordel for det danske Landbrug og det danske Samfund, fordi vi opnaar saa smaa Priser i Udlandet, tror jeg ikke, der er anden Vej at gaa end den, som det Ændringsforslag, jeg har stillet i Landstinget, anviser: at gøre Smørret billigere for den Del af Befolkningen, som ikke har Raad til at betale en højere Pris.

For det tredje vil jeg sige, at Svinekortordningen er en Ordning, som det ærede Medlem Hr. Duborg for en Tid siden betegnede som et Monopol for Landbruget, der betød, jeg tror han nævnte 300 Mill. Kr. Nu er det maaske noget overdrevet, men det er af ikke ringe Betydning for Landbruget, at man fra anden Side er gaaet med hertil, og ikke alene er gaaet med til at give Eneret til at levere til Eksport, men ogsaa har garanteret Eksportprisen ved Salg herhjemme.

For det fjerde vil jeg sige, at med Kødordningen er vi inde paa det Omraade, hvor Landbruget har opnaaet de allerlaveste og